

A dilettáns

2019 június 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Íme a teljes beismerés!

Jó másfél hete tudjuk, a DK azt szeretné, hogy a baloldali ellenzék főpolgármester-jelöltje Kálmán Olga legyen. Mi ezzel a probléma?

Egyrészt nyilvánvalóan semmi, ha megnyeri esetleg az elválasztást, nála esélytelenebb ellenfelet Tarlós Istvánnak aligha lehetne találni. Másrészt igen, van. Kálmán Olga jelölése a dilettantizmus apoteózisa. Ha Kálmán Olga lehet főpolgármester-jelölt (azaz egy parlamenti párt azt mondja, el tudja elképzelni, hogy Kálmán Olga akár főpolgármester is lehet), akkor már csak egy lépésre van az, hogy az abnormalitás uraljon mindent. Akkor már semmi sem számít az ellenzéki oldalon. Akkor bármi lehet. Miért ne követelhetné ezután egy ellenzéki betegjogi szervezet (ha van ilyen), hogy – mondjuk – Hernádi Juditot nevezzék ki az orvosegyetem rektorának, hiszen már többször járt orvosnál, sőt, feltehetően beteg is volt?

Kálmán Olga semmi idézhető nem gondol Budapestre, természetesen semmit nem ért a városvezetéshez, feltételezhetően semmilyen vezetéshez sem, azt leszámítva, hogy néhány neki kiszolgáltatott riportert már ugráltatott, érdemi vezetési gyakorlata sincs. Ellenben van négy pontja – Puzsér Róbertnek csak egy van, és mennyivel régebben tévézik nála Kálmán Olga, logikus, hogy neki több pontjának kell lennie. Az ATV-ben a mősorvezető csak egyet engedett elmesélni az ezúttal vendégként szereplő és láthatóan izguló Kálmán Olga főpolgármester-jelöltnek, de milyen igaza volt, hiszen a többi három mögött sincs gondolat, csak kínos közhelyek. Budapest legyen a budapestieké. Igen, ez Kálmán Olga, ennyi.

Természetesen a Demokratikus Koalíció nem gondolja komolyan, hogy Kálmán Olga megverheti Tarlóst. Ha eljut Kálmán Olga odáig, a szavazatok egyharmadát sem fogja megszerezni. Ezt kétféleképpen tudják. De mivel azt is tudják, hogy az eddigi baloldali jelölt, Karácsony Gergely tökéletesen alkalmatlan, ráadásul Tarlóst más ellenzéki jelölt sem tudja megverni, abból indulnak ki, hogy mindegy is, hogy kit jelölnek, csak a saját jelöltjük legyen. Az elválasztást akár meg is nyerheti Kálmán Olga, hiszen feltehetően jobban szervezett a DK elválasztási szavazási mozgósítása, mint a többi ellenzéki párté. Az MSZP haldoklik, a Párbeszéd – tudjuk – nem létezik, a Momentum meg egy saját, ismeretlen versenyzővel próbálkozik. Tehát könnyen Kálmán Olga lehet a balliberális ellenzék jelöltje. Ha így nézzük, a DK-nak a maga világában még igaza is lehet. Nem a főpolgármester-választást akarják megnyerni (azt úgysem tudják), hanem csak az elválasztást, aztán meg úgyis minden mindegy.

Amiben nincs igazuk, hogy egy parlamenti párt viccet csinál az önkormányzati választásból. Kálmán Olgát a kutyapártnak kellene jelölnie, nem egy parlamenti pártnak. Ez a parlamenti párt most minden dilettánst bátorít. Nem kell tanulni, nem kell tapasztalatot szerezni, bárkiből bármi lehet. Mint városvezető-jelölt, Kálmán Olga igazi dilettáns. Nem amatőr, aki szereti, amit csinál és inkább egy hobbirol van szó. A dilettáns nem tudja azt, amit csinál, nem ért hozzá. Ez a dilettantizmus lényege.

A DK nem Tarlós Istvánnal harcol, nem ellene indít reménytelen rohamokat – az ellenfelük a saját oldalukon van. Ehhez meg jó Kálmán Olga, jó bárki.

Nehéz viszont megválaszolni, hogy Kálmán Olga miért csinálja. Az egyik magyarázat, hogy tényleg elhiszi, hogy akár nyerhet is, és akkor tudna irányítani egy kétmilliós világvárost. Vannak persze erre a tévképzetre utaló jelek – nem állítom, hogy éjjel-nappal Kálmán Olga-interjúkat néztem, de egy beszélgetésre határozottan emlékszem az ATV-s korszakából: a párnagáz felhasználásáról próbált vitatkozni egy atomtudóssal. Úgy gondolta, hogy magyarnépmentés szakos általános iskolai tanári képesítésével jobban átlátja az földgáztárolás problémáit is, mint a speciális szaktudománnyal foglalkozó professzor. A végén persze a tudós kinevette Kálmán Olgát, de ez már más lapra tartozik. Ha tehát ebből az esetből indulunk ki, azt feltételezhetjük, hogy talán el is hiszi. Bár ha esetleg erről van szó, az – próbálok diszkréten fogalmazni – egyfajta Napóleon-szindróma lenne.

A másik magyarázat a kétségbeesés. Miután a polgári oldal visszaszerezte a Hír TV-t, az első nap természetesen elküldték Kálmán Olgát. Ezután Kálmán Olgának annyi maradt, hogy beülhetett egy másik, mindenhol kikopott tévériporternő kocsiába autókázni, egymást dicsérni, csinálni egy Facebook-oldalt, talán egy internetes oldalt is, és a megmaradt barátokkal, nyolc-tíz egykori riportalannal interjút készíttetni. Ebből viszont megélni elég nehéz – vagy ahhoz ezerszer jobban kellene csinálni. Így maradt a próbálkozás a politikával. Ez esetben tudja persze, hogy sohasem lenne képes egy nagyvárost vezetni, tudja, hogy el sem jut odáig – de ahogy a jelölt pártjának mindegy, éppúgy mindegy neki is. Lesz a DK-nak így egy saját jelöltje, négy hónapig szerepelgethet, régi munkájához úgyszólván visszaút (meg hát valljuk be, nem is nagyon kellett senkinek), lesz majd később szöveg a DK-nál vagy lepottyán valami hasonló munka.

Tehát minden bizonnyal az a sajátos helyzet állt el?, hogy sem a jelöl?ben, sem a jelöltben fel sem merült a siker lehet?sége.

Tudom, hogy sokan azért nevetnek Kálmán Olgán, mert politikai szerepvállalása maga a teljes leleplez?dés. A teljes beismerés. Éveken át hallgattuk, hogy *függetlenobjektív*, nagyon semleges meg nagyon újságíró, és akkor most meg tessék. Ez a része szerintem azért kevésbé érdekes, mert aki látta egyszer is a jobbikos hírtelevízióban annak idején, hogy hogyan hízelgett például Vona Gábornak, az eddig sem gondolt mást Kálmán Olgáról, mint most.

Ami irritál, az egésznek – közhelyes kifejezéssel élve – az üzenete. A dilettantizmus dicsérete. Hogy ez példaként is szolgálhat. Minek is érteni valamihez? Nem könnyebb abban reménykedni, hogy eljön a dilettantizmus aranykora?

Ez az egyetlen veszélye Kálmán Olga jelölésének. Hogy a munka, a tudás, a hozzáértés, a tapasztalat, a küzdelem feleslegességét sugallja. Nyilván csak nagyon kevés embert lehet így megtéveszteni, de hát akkor is. Ha pedig úgymond történelmi oldalról közelítjük meg, kicsit mintha emlékeztetne e furcsán gyors el?menetel álma a fényes szelek, a NÉKOSZ, a negyvenes évek vége id?szakára.

De próbáljunk ne komolykodni. Ha könnyedebben fogjuk fel, akkor marad csak a nevetés. S?t, ha durvább kifejezést használunk: igen, igen, a röhögés.

Gábor László, az Origo f?szerkeszt?je

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

